

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4Cdo/309/2020
Identifikačné číslo spisu:	3718200495
Dátum vydania rozhodnutia:	30.07.2021
Meno a priezvisko:	Mgr. Dušan Čimo
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2021:3718200495.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu B. X., trvale bytom v V. O., Y. XXXX/XXX, zastúpeného advokátskou kanceláriou JUDr. Róbert Fatura, advokát, s.r.o., so sídlom v Považskej Bystrici, Centrum 18/23, IČO: 46 528 644 proti žalovanej Q.. Q. F., trvale bytom v R. XXX, zastúpenej JUDr. Milošom Gerom, advokátom v Bytči, Ul. Štefánika 217, o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva, vedenom na Okresnom súde Považská Bystrica pod sp. zn. 4C/11/2018, o dovolaní žalovanej proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne z 26. mája 2020 sp. zn. 27Co/ 155/2019, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalobca má nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Považská Bystrica (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „okresný súd“) rozsudkom z 18. apríla 2019 č. k. 4 C 11/2018-86 I. návrh žalovanej na prerušenie konania zamietol; II. zrušil podielové spoluvlastníctvo žalobcu B. X., nar. XX. X. XXXX a žalovanej Q.. Q. F., nar. XX. X. XXXX, k parcele KN C 593 ovocné sady o výmere 3735 m² , zapísanej na LV č. XXXX k. ú. R.; III. do výlučného vlastníctva žalobcu B. X., nar. XX. X. XXXX, bytom Y. XXXX/XXX, V. O., prikázal novovytvorenú parcelu KN C 593/1 ovocný sad o výmere 3113 m², tak ako je zakreslená na geometrickom pláne vyhotovenom Ing. Vierou Lagiňovou č. 62/2018 zo dňa 15. augusta 2018, overeným Okresným úradom Považská Bystrica, katastrálny odbor pod č. 617/18; IV. do výlučného vlastníctva žalovanej Q.. Q. F., nar. XX. X. XXXX, bytom R. XXX, V. O., prikázal novovytvorenú parcelu KN C 593/2 ovocný sad o výmere 622 m² tak ako je zakreslená na geometrickom pláne vyhotovenom Ing. Vierou Lagiňovou č. 62/2018 zo dňa 15. augusta 2018, overeným Okresným úradom Považská Bystrica, katastrálny odbor pod č. 617/18; V. Žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania voči žalovanej v rozsahu 100 %. Právne svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 137 ods. 1, § 139 ods. 1, 2, § 141 ods. 1, § 142 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „Občiansky zákonník“ alebo „O. z.“), § 21 ods. 1, § 23 ods. 1, § 24 ods. 1 a § 24 ods. 3 písm. a/ zák. č. 180/1995 Z. z. o niektorých opatreniach na usporiadanie vlastníctva k pozemkom. Žalovaná s vyporiadaním podielového spoluvlastníctva reálnou deľbou súhlasila, nesúhlasila však s reálnou deľbou podľa zhora

uvedeného geometrického plánu. Súd prvej inštancie sa pri vyporiadaní podielového spoluvlastníctva zaoberal otázkou vyporiadania podielového spoluvlastníctva k predmetnej nehnuteľnosti jej reálnym rozdelením. Za tým účelom súd prvej inštancie vykonal ohliadku na mieste samom, oboznámil sa s geometrickým plánom č. 62/2018 zo dňa 15. augusta 2018 vyhotoveným Ing. Vierou Lagiňovou a keďže parcela KN C 593 sa nachádza v extraviláne, zohľadnil možnosť reálnej delby aj podľa Zákona č. 180/1995 Z. z. o niektorých opatreniach na usporiadanie vlastníctva k pozemkom. Konštatoval, že reálnym rozdelením parcely KN C 593 pri veľkosti spoluvlastníckeho podielu žalobcu 5/6-ín a žalovanej 1/6-ina, novovytvorené pozemky majú výmeru 3313 m² a 622 m². Súd prvej inštancie dospel k záveru, že reálna delba parcely KN C 593 nie je v rozpore so zákonom č. 180/1995 Z. z. o niektorých opatreniach na usporiadanie vlastníctva k pozemkom a v zmysle § 24 ods. 3 uvedeného zákona sa nejedná o drobenie pozemku. Žalovaná poukazovala na to, že pre ňu vyčlenenú časť predmetnej parcely KN C 593 mieni využívať spolu so svojimi súrodencami na zber ovocia pre svoju potrebu. Žalobca mieni využívať reálne vyčlenenú časť parcely KN C 593 pre účely výstavby rodinného domu. Súd prvej inštancie pri svojom rozhodovaní prihliadol na účelné využitie predmetnej nehnuteľnosti ako aj na veľkosť spoluvlastníckych podielov. Uviedol, že pokiaľ by súd reálne rozdelil parcelu KN C 593 podľa návrhu žalovanej, v jej prospech by bola vytvorená parcela, ktorá by sa nachádzala celá v najmenej svahovitom teréne, na druhej strane novovytvorená parcela v prospech žalobcu by mala nepravidelný tvar, nachádzala by sa vo väčšej časti v svahovitom teréne a keďže žalobca mieni uvedenú parcelu užívať pre stavebné účely, tvar pozemku a stupňovitosť terénu nemohol súd opomenúť. Dodal, že žalovanej nič nebude brániť, aby na účely, na ktoré mieni novovytvorenú parcelu využívať, ju bude môcť využívať aj naďalej, pretože pre žalovanú reálne vyčlenená novovytvorená parcela sa nachádza do polovice v miernom svahu, od druhej polovice je síce svah prudší, avšak sklon terénu umožňuje užívanie aj tejto časti pozemku, ktorý je rovnako vysadený ovocnými stromami a je naň zabezpečený rovnaký prístup ako v prípade novovytvorenej parcely, ktorú súd prikázal do vlastníctva žalobcu. Okresný súd rozhodol aj o zamietnutí návrhu žalovanej na prerušenie konania do právoplatného skončenia konaní vedených na Okresnom súde Považská Bystrica pod sp. zn. 14D/136/2017, resp. 7D/209/2018 z dôvodu, že v uvedených konaniach sa nerieši otázka ktorá môže mať význam pre toto konanie. V uvedenej súvislosti uviedol, že konanie vedené po sp. zn. 7D/209/2018 je právoplatne skončené zastavením konania a to uznesením Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 1. apríla 2019, sp. zn. 7D/209/2018, právoplatným 8. apríla 2019. A pokiaľ ide o konanie vedené pod sp. zn. 14D/136/2017, v uvedenom konaní sa syn poručiteľa X. F., Q. Q. F. domáhal prejednávania dedičstva po poručiteľovi, ktoré však už bolo prejednané v konaní vedenom pod sp. zn. D 246/1962, v ktorom bolo vydané uznesenie D 246/62 - 9 zo dňa 1. júna 1962, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 19. augusta 1962. Konanie 14D 136/2017 nie je síce právoplatne skončené, avšak z dôvodu, že majetok poručiteľa X. F. bol prejednaný v základnom dedičskom konaní D 246/62, konanie o vyrovnanie dedičských podielov vedené pod sp. zn. 7C/815/94 je právoplatne skončené a v súčasnej dobe už vlastníkom parcely KN C 593 k. ú. R. je žalobca a žalovaná, čím je vylúčené konanie o novoobjavenom majetku poručiteľa, súd jednoznačne dospel k záveru, že v konaní 14D 136/2017 sa nerieši otázka, ktorá môže mať význam pre konanie 4C/11/2018. O nároku na náhradu trov konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku (zákona č. 160/2015 Z. z. v znení zákonov č. 87/2017 Z. z. a č. 350/2018 Z. z., ďalej len „C. s. p.“).

2. Krajský súd v Trenčíne (ďalej len „odvolací súd“) rozsudkom z 26. mája 2020 sp. zn. 27 Co 155/2019 I. odmietol odvolanie žalovanej proti výroku, ktorým súd prvej inštancie jej návrh na prerušenie konania zamietol, II. v zostávajúcej časti napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1, 2 C. s. p. potvrdil a III. rozhodol tiež o trovách odvolacieho konania tak, že žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania voči žalovanej v rozsahu 100 %. Odôvodnil svoje rozhodnutie tak, že z ust. § 357 písm. n/ C. s. p. vyplýva, že odvolanie je prípustné proti uzneseniu, ktorým súd rozhodne o prerušení konania podľa § 162 ods. 1 písm. a/ a § 164 C. s. p. Zo znenia citovaného ustanovenia § 357 písm. n/ C. s. p. tak a contrario vyplýva, že proti uzneseniu o neprerušení konania, odvolanie prípustné nie je. Doplnil, že rovnaký názor zaujal aj najvyšší súd v rozhodnutí IObo/15/2018 zo 4. decembra 2018, preto žalovanou podané odvolanie proti výroku, ktorým súd jej návrh na prerušenie konania zamietol, podľa § 386 písm. c/ C. s. p. odmietol ako odvolanie, ktoré smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné a z uvedených dôvodov sa nezaoberal vecnou správnosťou odvolaním tohto napadnutého výroku, ani samostatnými dôvodmi tohto odvolania. Vo veci

samej, odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie žalovanej nie je dôvodné. Odvolací súd sa v plnom rozsahu sa stotožnil so skutkovými i právnymi závermi súdu prvej inštancie. Súd prvej inštancie vykonal vo veci dostatočné dokazovanie, vyhodnotil dôkazy v konaní vykonané každý jednotlivo a všetky vo vzájomnej súvislosti, odôvodnil, z akých dôvodov, a ktoré tvrdenia strán sporu mal za preukázané, a ktoré nie, uviedol svoje skutkové zistenia, ktoré z dokazovania vyplynuli a na vec aplikoval správne právne predpisy, ktoré i správne vyložil. Súd prvej inštancie správne zrušil podielové spoluvlastníctvo účastníkov konania a toto podielové spoluvlastníctvo vyporiadal spôsobom, ktorý zákon upravuje ako prvoradý, teda nehnuteľnosť - pozemok reálne rozdelil na novovytvorené parcely potom, ako mal preukázané na základe vykonaného dokazovania, že je možná reálna del'ba tejto nehnuteľnosti. Súd prvej inštancie reálne rozdelil nehnuteľnosť medzi žalobcu a žalovanú tak, že rozdelené nehnuteľnosti - pozemky zodpovedajú veľkosti ich spoluvlastníckych podielov. O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 a 2 a § 255 ods. 1 C. s. p.

3. Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu podala žalovaná (ďalej aj „dovolateľka“) dovolanie s tým, že odvolací súd nesprávnym procesným postupom znemožnil dovolateľovi uskutočniť v súdnom konaní jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Dovolateľka tvrdí, že súd bránil riadnemu prejednaniu dedičstva v konaní sp. zn. 7C/815/1994 po nebohom X. F. a, že v tejto veci sa stal justičný podvod. Dovolateľka je presvedčená, že v konaniach o vyrovnanie ukrátených dedičských podielov tieto majú podstatný význam k rozhodnutiu v tomto spore a dovolateľka - žalovaná nebola právne zastúpená advokátom, čo malo podstatný význam pri rozhodovaní vo veci samej. Z týchto dôvodov navrhla napadnutý rozsudok odvolacieho súdu ako aj rozsudok súdu prvej inštancie zrušiť a vrátiť vec na ďalšie konanie.

4. Žalobca vo svojom vyjadrení k podanému dovolaniu uviedol, že skutočnosti namietané žalovanou sú právne irelevantné a neopodstatňujú dôvodnosť podaného dovolania, preto navrhol dovolanie žalovanej zamietnuť.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“ alebo „dovolací súd“) ako súd dovolací (§ 35 C. s. p.) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 C. s. p.) strana zastúpená v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 C. s. p.), v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 C. s. p.), bez nariadenia pojednávania (§ 443 C. s. p.) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť. Na stručné odôvodnenie (§ 451 ods. 3 veta prvá C. s. p.) dovolací súd uvádza nasledovné:

6. Právo na prístup k dovolaciemu súdu nie je absolútne. Dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok a tejto jeho mimoriadnej povahe zodpovedá aj právna úprava jeho prípustnosti, prísne regulovanej Civilným sporovým poriadkom. Z ustanovenia § 419 C. s. p. vyplýva, že proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je dovolanie prípustné, len ak to zákon pripúšťa, pričom prípady, v ktorých je dovolanie proti rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, sú vymenované v ustanoveniach § 420 a § 421 C. s. p. To znamená, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie je proti tomu-ktorému rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, nemožno také rozhodnutie (úspešne) napadnúť dovolaním.

7. Podľa § 420 C. s. p. je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

8. Dovolanie prípustné podľa § 420 C. s. p. možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 C. s. p.). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 C. s. p.).

9. V prejednávanvej veci žalovaná uviedla dovolací dôvod podľa § 420 písm. f/ C. s. p., ale nešpecifikovala, z čoho konkrétne vyvodzuje prípustnosť svojho dovolania. V zmysle § 428 C. s. p. je dovolateľ povinný o. i. uviesť, z akých dôvodov dovolaním napadnuté rozhodnutie považuje za nesprávne, a tento dovolací dôvod (resp. dôvody) vymedziť spôsobom uvedeným v § 431 až § 435 C. s. p. Uvedené je podstatné a smerodajné aj pre samotný dovolací súd, pretože ten je v súlade s dispozičnou zásadou viazaný uplatnenými dovolacími dôvodmi (§ 440 C. s. p.), vrátane ich obsahového i rozsahového vymedzenia, a z iných, než dovolateľom uplatnených dôvodov, napadnuté rozhodnutie

preskúmať nemôže. Preto ak dovolanie nie je odôvodnené prípustnými dovolacími dôvodmi alebo ak dovolacie dôvody nie sú vymedzené spôsobom uvedeným v § 431 až § 435 C. s. p., tak ako sa to stalo aj v prejednávanej veci, tento nedostatok má za následok odmietnutie dovolania podľa § 447 písm. f/ C. s. p.

10. Podľa názoru dovolacieho súdu v predmetnej veci, žalovaná zastúpená kvalifikovaným právnym zástupcom (advokátom) nevymedzila uplatnený dovolací dôvod (nesprávny procesný postup odvolacieho súdu) spôsobom uvedeným v § 431 až § 435 C. s. p. Absenciu takej náležitosti dovolania - ako už bolo dovolacím súdom uvedené - považuje C. s. p. za dôvod pre jeho odmietnutie v zmysle § 447 písm. f/ C. s. p.

11. So zreteľom na uvedené dovolací súd dovolanie žalovanej, ktorého dovolacie dôvody nie sú vymedzené spôsobom uvedeným v § 431 až § 435 C. s. p. (§ 447 písm. f/ C. s. p.), odmietol.

12. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania najvyšší súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá C. s. p.).

13. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0, v časti trov konania pomerom 2 : 1.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.